

BISERICA ȘI ȘCOALA

foaie bisericească, școlastică, literară și economică.

**Apare odată în săptămână:
DUMINECA.**

Redactor responsabil: **ROMAN R. CIOROGARIU.**

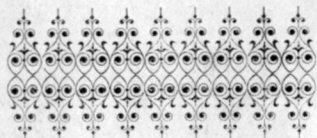
CALENDARIUL SĂPTĂMĂNEI

APRILIE

are 30 zile.

Prier

1902 Zilele săptămânei	Calendarul Iulian	Calend. Gregor.
Dumineca VI., a Floriilor, evangelia dela Ioan c. 13, v. 41.		
Dumin.	7 (†) Floriile	20 Sulpitius
Luni	8 M. Iridon	21 Anselm
Marți	9 M. Eupsichie	22 Sotir și Caius
Mercuri	10 S. Ter. și Pomp.	23 Adalbert
Joi	11 M. Antipa	24 S. Georgiu
Vineri	12 Vinerea Patimilor	25 Marco Ev.
Sâmbătă	13 M. Artemie	26 Cletus

A apărut

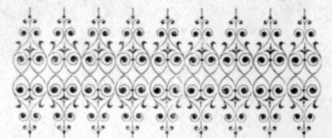
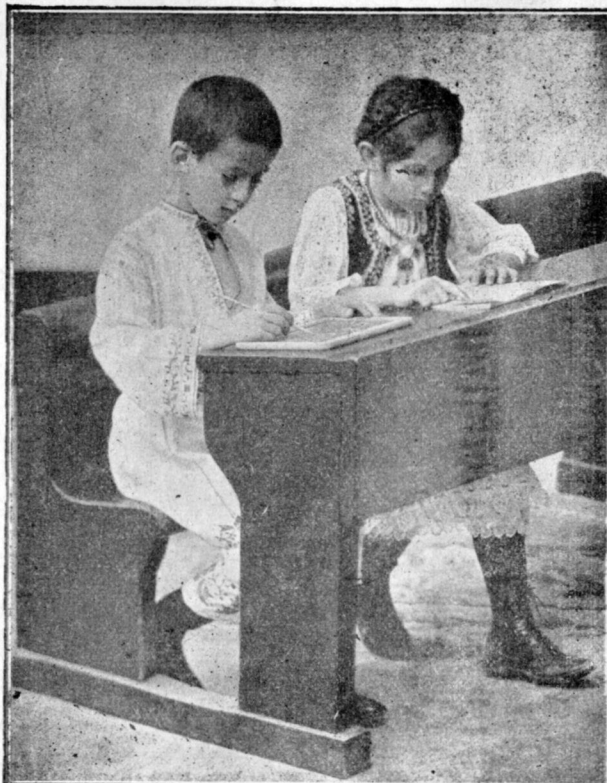
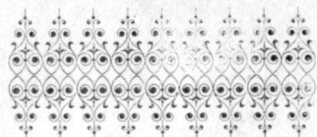
ABC-darul

ilustrat în Tip. diec.

de

Moldovan și soții.

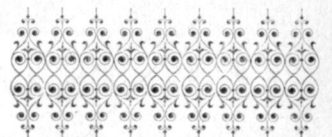
Din nou întocmit și redigiat, ediția a III-a.

Clișee noue

carte aprobată și de Ven. Consistorii gr.-or. rom. din Arad și Caransebeș.

Se poate procura cu prețul de 40 fileri de la Administrația Tipografiei diecesane din Arad.

BISERICA ȘI ȘCOALA.

Foaie bisericească școlastică, literară și economică.

Apare odată în săptămână: **DUMINECA.**

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 10 cor. — pe 1/2 an 5 cor.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr. pe jumătate an 7 fr.

PREȚUL INSERTIUNILOR :

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 6 cor.; până la 200 cuvinte
8 cor.; și mai sus 10 cor. v. a.

Correspondențele să se adreseze Redacțiunii

„BISERICA ȘI ȘCOALA“

Ear banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

Nr. 2080/1902.

Circular

către toate oficiile protoprebitereale și parohiale din districtul Consistorului din Arad.

De după dispozițiunea §-ului 98, combinată cu cea din p. 11 a §-ului 121 din Statutul Organic, trebile eparchiei pe timpul văduviei scaunului episcopesc, le conduce **Consistorul ca sen. strîns bisericesc**, care pe cum vi-s'a comunicat prin circularul Nr. 1944, încă în 23 l. c. — ziua morții regretatului nostru episcop, — intrunindu-se în ședință sub presidiul părintelui-archimandrit Augustin Hamsea, a și luat conducerea afacerilor din acest district.

Pe ziua de astăzi convocându-se apoi și intrunindu-se **plenul senatului strîns bisericesc** și avînd în vedere, că părintele archimandrit a declarat însuși, că mandatul primit dela regretatul episcop a încetat cu ziua morții acestuia și din acest motiv însuși s'a retras dela presidiu, și astfel învederând, că fericitul nostru episcop de pie memorie Iosif Goldiș s'a mutat la cele eterne fără a-și fi numit locțiitor conform celor prevăzute în §-ul 118 alinia primă din Statutul Organic, Consistorul s'a aflat îndemnat a aplica dispozițiunea din alineatul al doilea al

§-ului de mai sus, prin care se dispune, că „murind episcopul fără de a fi denumit locțiitor, afacerile aceluia le va exercia cel mai bătrîn așesor ordinar din partea preoțească“, care de după organizația de acum a Consistoriului nostru diecesan, **este subscrisul protosinzel.**

Notificându-vă deci tuturor spre știre și orientare, că conducerea afacerilor în acest district a luat-o **Consistorul diecesan, ca senat strîns bisericesc sub presidiul subscrisului**, și că în ziua de astăzi am și luat presidiul. Vă notificăm și aceea, că toate afacerile, atât prin Consistor, cât și cele presidiale, vor fi pertractate și rezolvite cu observarea dispozițiilor pozitive ale bisericii noastre.

Arad, 30 Martie, 1902.

*Consistorul eparchial gr.-or.
rom. din Arad.*

*Ioan I. Papp m. p.
protosinzel.*

Conferința preoțească din tractul Beliului.

— *Raport special.* —

Pentru a combina și a pune la cale cele mai corespunzătoare mijloace pentru interesul viu al bisericeii noastre naționale române, dl protopop tractual Petru Sêrbu a conchemat conferința preoțească pe ziua de 9/22 Martie a. c. în școala confesională gr. or. din Ucuriș.

La orele 10 a. m. s'a celebrat prin ppopul

tractual chemarea Duhului sfânt și apoi toți s'au întrunit în sala școalei confesionale, unde dl protopop prin o vorbire frumoasă salută preoțimea întrunită, și își exprimă părerea de rău, că din 33 preoți abia jumătate sau prezentat, apoi declară ședința de deschisă.

Protopopul este viu aprobat, apoi conferința

alege de notar pentru ducerea protocolului pe Iosif Pinția (iunior) preot în B.-S.-Miclăuș.

Astfel constituită fiind conferința, se iau la desbatere următoarele puncte :

1. Cari ar fi mijloacele, prin cari am pute lupta cu succes în contra proselitismului religios, care s'a încuibat în sînul poporului nostru ?

La acest obiect vorbesc preoții: Gavriil Bejan din F. Tout; Iosif Pinția iunior, G. Bodnariu din Bochia și Ioan Cătana din Ciuntahaz și după o desbatere interesantă, se anunță, ca conclud :

»Preotul să nu întrelese nici o ocasiune de a predica cuvîntul lui Dumnezeu la ori-și-ce funcțiune, ear aceia căci nu ar avé timp totdeauna a se pregătí să cetească căzania cea iubită de popor; preotul să studieze și să cetească s. scriptură, că așa ușor poate combate cu aceleași arme pe sectari.«

2. Cum să se sporiască averile bisericesti și școlare ?

După o desbatere îndelungată dintre preoții: Ioan Cătana, Vasilie Lenaiția din Olcea și George Cherecheșiu din Petigd, se ia ca conclud propunerea preotului G. Cherecheșiu, »Ca preotul în tot anul tómnă fără de nici o genare să colecteze dela credincioși bucate pentru crearea ori sporirea fondului bisericesc-școlar.«

3. Cum să-și împlinească preotul funcțiunile și agendele oficioase punctual și conștientios ?

După o desbatere momentuoasă se ia ca conclud :

»Preotul se îndrumă a sevîrși toate funcțiunile după molitvelnic cu zel apostolic și cu conștiință, ear protopopul e poftit a controla cu rigoare preoțimea, ear dacă nu ar folosi acestea să fie trași în cercetare disciplinară.«

4. Urmează cetirea disertațiunei, de preotul George Cherecheșiu »Îngrijirea preotului pentru dezvoltarea economică a poporului.«

Disertațiunea este ascultată cu viu interes, iar disertantului i-se exprimă mulțămítă.

5. Preotul Ioan Cătana după o motivare interesantă și după discuțiile ivite în organul diecesan »Biserica și Școala« cu referință la fondul preoțesc, propune : ca fondul preoțesc, ca și în trecut să rămână fond pentru preoți, véduve și orfani, și nu numai fond pentru véduve și orfani.

Se desbat cestiumi de natură bisericescă și școlară, asupra cărora se pronunță conferința și aduce concluse ca și asupra propunerilor înșirate apoi înaintat fiind timpul până la 1 p. m. cu plăcere se ia conclud, ca preoțimea adunată să trimită o telegramă Prea Cuvioșiei Sale dlui vicar episcopesc Vasilie Mangra, carea sună :

»Preoțimea tractului Beliu întrunită azi în conferință cu supunere fiească Vă exprimă omagiile pentru înțeleapta conducere și păstorie.«

Dumnezeu ne-a ajutat și întăriți în credință pleca-vom înainte.

Un preot din tract.

PREDICĂ.

Pentru Dumineca — Florilor — a VI-a s. păresimi.

Osana! bine este cuvîntat, cel-ce vine intru numele Domnului, Impératul lui Israil.« (Ioan XII. 13.)

Iubiților creștini!

Muri și Lazar, prietenul și iubitul cel mai de aproape al lui Iisus, și se obida Marta mult și se mânia Maria surorile lui, încât nu aflau mîngăere. *»Și mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, că să le mîngăe pe ele pentru fratele lor.«* (Ioan XI. 19.) Da, mîngăere, însă ce folos, că era goală, deșartă, fratele lor era mort. Iisus simți cu Duchul seu, că plîngere mare e în casa prietenului și iubitului seu Lazar. —

— Mè duc să le mîngăi pe surorile lui, și de vor nutri tot aceeași credință de mai nainte mai ales acum, după această cercare grea, il voi și invia din morți — așa cugetă Iisus, ceea-ce le dădu și învățăceilor sei a înțelege. Și ia Domnul drumul spre Vitania; Marta aude că Iisus e pe cale, îi ese spre întimpinare și între suspinuri îi spune : *»Doamne de ai fi fost aici, fratele meu n'ar fi murit;«* (Ioan, XI. 21.) și tot astfel îl întimpină și Maria plîngînd. — Iisus suspina de durere și ochii i-se umplură de lacrimi ferbinți, încât nu mai putu vorbi nimic. Merge la mormînt și numai

prin o strigare : *»Lazare, vino afară!«* (ibid. 44) scoală pe Lazar, care, era de 4 zile în pămînt. Minunea minunilor se vesti oamenilor la lumina zilei; mulțimea adunată fu nevoită să creadă, vîzînd pe Lazar umblînd și grăind cu Domnul. E adevêr, nu e nălucă, Lazar merge cu Cristos acasă, surorile pregătesc cina și mîncă toți împreună. Vestea aceasta trece ca și fulgerul din gură în gură la poporul jidovesc, și prilejul e bun, că mulțimea adunată în Ierusalim pentru sîrbătoarea cea mare a Paștilor se însuflește pentru Iisus și așteaptă cu nerăbdare să vadă. Poporul era pe partea lui Iisus; se pregătesc cu mic cu mare să-î facă o întimpinare dintre cele mai strălucite. Toți alerga din toate părțile, își lasă lucrul, până chiar și bolnavii se scoală din paturi — însuflețit fiind tot Ierusalimul.

Iisus deși împératul împéraților, nu-și face însă intrarea în Ierusalim cum o făceau împéraților Romanilor cu pompă, — făloșia și îngâmfarea ne mai pomenită, ci simplu de tot, ca cel din urmă sărac — blînd și smerit — călare pe un asin — chipul smereniei. Poporul îl întimpină din departe cu strigăte de bucurie, unii îi aștern calea cu flori și ramuri verzi, alții earăși în marea însuflețire se desbracă și-și aștern chiar și hainele lor, pe calea unde avea să

treacă și cu mic cu mare strigau într'un glas: „*Osana!* bine este cuvântat cel-ce vine întru numele Domnului Împăratul lui Israel.“ (Ibid.) Atâta însuflețire n'a văzut Iisus la poporul jidovesc ca în ziua de azi, în toată petrecerea sa pe pământ, și nici-odată măcar n'a auzit grăindu-se Lui: „*Osana!*“ ear' azi văzduhul e plin! Ce să fie pricina, iubirii mei frați și fii ai acestei însuflețiri, și cât are să țină această însuflețire a acestui popor „ales“ al lui Dumnezeu? Las' la o parte pe jidovi, fiindcă ved' și la voi în mâni ramuri verzi de salcie, și pricep și înțeleg că și voi sunteți azi însuflețiți pentru Cristos cu mic cu mare, după cari semne, veți întreba iubitorilor: *Câtă vreme ține însuflețirea noastră?* Și oare nu se va schimba ea ca și cea a poporului jidovesc din: „*Osana!*“ la 5 zile în: „*Restignește-ți!*“? Ar fi bine să fie, nu! Eu știu însă că e așa! Dreptatea m'a hotărât să ve zugrăvesc azi pe creștinul nostru care azi e cu „*Osana!*“ ear' mâne cu „*Restignește-ți!*“ ca voi înși-ve să vă convingeți despre nestatornicia omului.

Mărite Cristoase! Tu care înviași pe Lazar cel apucat de putrejime, învie Doamne și simțul de ascultare al fiilor mei, ca ceea-ce le predic să afle, resunet în inimile lor; ascultă-mă Împărate! ca să nu rămână glasul meu resunet în pustie.

Asculta-ți-mă iubitorilor!

* * *

Omul, făptura cea mai aleasă și totodată cea mai plăcută dintre toate ce a zidit a tot înțeleptul Dumnezeu la facerea lumii, cu ce n'a fost el înzestrat de Tatăl ceriului și al pământului? N'are chipul cel mai frumos de pe fața pământului? Mai mult! mai sus decât pământul, după chipul și asemănarea lui D-zeu: „Și a zis Dumnezeu: Să facem om după chipul nostru, și după asemănare.“ (Facere, I. 26.) și ca atare unde n'a fost așezat el? Au n'a fost el stăpânul „*grădinei desfătătoare*“ singular stăpân al raiului, unde nu ducea „nici lipsă, nici durere!“ Înzestrat cu cea mai bogată înțelepciune și înțelegere curată; toate părțile trupului în cea mai frumoasă înțelegere întocmit constatător din trup și suflet; cu picioarele cari sunt temelii trupului să calce pământul; cu capul, cămara înțelepciunii și pot zice fundamentul Duchului lui Dumnezeu, a singurului suflet, care e rânduie a ne trage sus la înălțime, cu capul da, sus către ceriu. Bogat în înțelesul adevărat al cuvântului, și earăși sêrac, încat nu mai se poate cugeta. Cu cât e bogăția, primită dela Dumnezeu în urma Darului și îndurării nemăsurate, cu atât sêrăcia mai mare, în urma voiei celei atot rele. Desevirșit - cum ași striga cu Cristos după măsura Darului lui Dumnezeu, și stricat voiei și aplecării sale. Cu „*Osana!*“ în gură, când caută sus la cerin; cu „*Restignește-ți!*“ când își pleacă ochii la pământ. Și acum fără a vă întreba eu Creștinilor, ce vedeți voi în chipul omului sau a creștinului nostru? Nestatornicia! Ea strigă cu glas răsbunător contra omului! Și cât e de mare! E cu atât mai mare cu cât e ea mai veche! Adam omul cel dintâi, el s'a urzit, ea și a cuprins toată lumea, și e acum cu atât mai primejdioasă cu cât a cuprins nu numai pe un om singur, ci întreaga lume!

Trec dela începutul lumii și nu mă abat la nici un popor, pentru-ca să caut întru cât a fost, sau nu, cutare neam de oameni statornic, sau nestatornic în credința adevăratului D-zeu, nu, pentru-că scopul meu e d'a zugrăvi pe creștinul nostru de azi. D-zeu de două-ori s'a arătat că este: la facerea lumii, și la mântuirea ei. Dacă oamenii dela început până la venirea D-zeului Iisus pe pământ au fost tare nestatornici

în credință, apoi mai că nu li-se poate lua în așa nume de rău, căci să zicem cu ei, că, n'au văzut pe D-zeu; însă pe atât mai mult noauē ni-se socoate nestatornicia mai aspru, cu cât am văzut pe D-zeu în fața lui Iisus, și cu cât l'am văzut pe D-zeu, cu atât nestatornicia noastră crește, însă în aceeaș măsură suntem și mai vrednici de pedeapsă și bătăi, cu cât pentru noi a pățimit, cu cât noi de bună voie am luat și purtăm frumosul nume de „*creștin*“ dăruit noauē în sf. baie a botezului, întâia Taină a creștinătății.

Precum odinioară era neamul jidovesc poporul „ales“ al lui D-zeu, așa suntem noi creștinii poporul iubit al lui D-zeu. Ba, noi suntem mai mult; Evreii trebuiau toată casa să-și junghie un miel, în fie-care an, cu a cărui sânge ungeau pragul ușei în preșeara Paștilor, ca să fie scutiți de moarte toți cei întâi născuți din neamul jidovesc, precum a grăit Domnul la Moisi XII. 12. „*Și voi trece prin pământul Egiptului în noaptea aceasta, și voi omori pe tot cel întâi născut în pământul Egiptului, dela om până la dobitoac și asupra tuturor D-zeilor Egiptenilor voi face izbândă: Eu Domnul.*“

Am zis că noi suntem mai mult, pentru-că Domnul Cristos, se jertfește El singur noauē, și nu cere nici o jertfă dela noi, numai să fim statornici în credința noastră, să-l mărturisim cu gura și cu inima noastră. Pentru noi să suie El azi în Ierusalim; pentru noi se dă El patimilor de bună voie, ce-i stau înainte în săptămâna mare, — mare după măsura patimilor Domnului, dar mai ales mare — cum zice Ioan Gură-de-aur — pentru-că în aceste 6 zile mai înainte de Paști se sêvêrșește mântuirea noastră. Și după-ce cunoaștem scopul suirii lui Cristos în Ierusalim, și ne putem da seama și de frumosul nume ce-l purtăm, cine din noi iubitorilor mai are cauză de a se îndoi despre Cristos, d'a se schimba în credința sa ca și vremea care odită e soare, altădată ploaie, sau cine din noi are motiv numai azi a striga „*Osana!*“ ear' după 2, 3, sau 5 zile „*Restignește-ți!*“ Unul ca acela, dacă nu ar și fi între noi cu ori unde s'ar găsi, ar fi vrednic de disprețul tuturor, și n'ar fi mai mult îndreptățit să mai poarte numele de „om“ dar cum să se mai învrednicească și de frumoasa numire: „*Creștin!*“

Însă cu durere trebuie să strig, că nu este numai unul, nu e lumea plină, poate că este unul, sau doară nici acela care să aibă statornicia adevărată între creștinii noștri! Și cum, mă veți întreba cu toată curiozitatea inimilor voastre, au doară nu suntem noi creștini buni, tari și statornici în credința noastră, când venim la sf. biserică, și azi cand ținem aceste stalpări de sălci au nu sunt acestea semnele statorniciei noastre și alipirei celei adevărate??

Așa ar fi răspuns și poporul jidovesc, dacă numai pe departe l'ar fi cercat Iisus, cand a intrat în Ierusalim, căci ce-ți mai trebuie, cand și vestmintele și le așterneau pe cale, au mai putea fi aci, măcar și numai o umbră de îndoială sau de nestatornicie față de Cristos? Cine nu și-ar fi pus chiar și vieața, că acel popor, p'în de însuflețire față de Cristos, cine ar fi gândit că tot acei bărbați, mueri și prunci după 5 zile nu vor striga cu o gură, cu un cuget, nu vor cere: „*Restignește-ți!*“? *Resti este-ți!* Tot aceia, cari îl declarară pe Iisus de „*Împăratul lui Israel*“ strigându-i: „*Osana!*“ după 5 zile strigară ca la un tâlhar: „*Restignește-ți!*“ O! câtă nestatornicie la oameni! Astăzi supus până la moarte, mâne dujman de moarte! Așa e omul. Cu gura te mărturisește Doamne, ear cu inima te alungă.

Bine, că astăzi iubitorilor ne veselim d-zeeste în casa lui D-zeu, și de luăm pentru fața lumii numai și

pentru datină, aceste ramuri de salcă, și le ducem la casele noastre, n'am făcut nimic, pentru-că dacă nu credem așa ca și cum și noi am fi fost de față la această întimpinare alui Cristos, ci stăm la indoială că oare fost-a aceasta sau ba? Până atunci noi nu dovedim statornicie în credință; trebuie atât cu gura cât și cu inima să mărturisim în fața acelor cari trag la indoială tainele bisericii noastre. Deși cu gura nu strigăm: restignește-l, restignim însă în cugetul nostru pe Cristos. Au nu restignim pe Cristos, deși azi strigăm „Osana!” dacă mâine nu venim la sf. biserică să ascultăm rugăciunile, ce săgeată și rănesc chiar și petrele, dar cum nu inima noastră iubitorilor? Cine nu se înfiorează când aude și ia bine aminte patimile Domnului? Simțesc, par'că firea ar vrea să grăiască, să ne îndemne a merge la sf. biserică măcar acum, în săptămâna mare. Vă duceți la omul ce trage să moară, priveghiați zi și noapte, îl mângâiați până la eșirea sufletului, umpleți casa, încât abia mai poți străbate; și pe Cristos îl lăsați singur fără pic de mângâiere. Îl chemați întru ajutor când sunteți întru nevoiță și după-ce ați scăpat de primejdie, nu vă mai aduceți aminte că este Dumnezeu. Ești bolnav în pat creștine, și te lupți cu durerile și numai încetezi din Doamne încolo, poate că pomenești pe Dumnezeu într-o săptămână mai de multe-ori, decât în întreaga viața ta, și după-ce te-a sculat nu vrei să mai ști de cel-ce te-a făcut sănătos. Au nu se restignește Cristos în chipul acesta de către tine omule! El priveghiază pentru tine, păcătoșule, și se roagă până asudă chiar și sudori de sânge și tu n'ai nici o grijă, tu dormi! Și dacă nu dormi, nu vii la biserică să asculti frumoasele evanghelii ale pașimilor Domnului, umbli toată noaptea și cauți prin eliu de feliu de păcate să restignești pe Cristos și fu crezi că fiind creștin i-ai strigat: „Osana!” Ai restignit și pe Cristos și te-ai restignit și osândit și pe tine, fiule!

Dar ce să mai zic de cina cea mare și mai de pe urmă a Mântuitorului, din Joia mare, sau de s-ta cuminecătura cu care dator este fiecare creștin a se împărtași după un post de 6 săptămâni, ca o întărire a omului. Cu ce vă puteți escusa că n'ați luat parte? Biserica vă chiamă pe toți, nu face alegere între nume; masa e mare și bogată; jertfa e adusă; ușa vi-e deschisă; loc e fără margini și apoi de ce nu vă apropiați Creștinilor?! „Apropiați-vă și fețele voastre se vor lumina” — grăește psalmistul — „Gustați și vedeți că e bun Domnul.” Când vi se arată potirul cel sfânt cu jertfa fără de sânge; când vă chiamă preutul cu atâta căldură: „Cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați” — de ce nu pășiți către altar să vă cuminecați? Cine să mănânce cina gătită, se cheme pe străini, sau ciungii, orbii și schiopii din respântiile ulițelor? Așa socotiți a întimpina pe Christos! Nu atât cu ramuri iubitorilor, că seamănă a fătărie dacă strigați numai cu gura „Osana!” ear cu cugetul îl restigniți: Au n'ați auzit că din ceata apostolilor n'a lipsit nici unul dela această cină, toți au mâncat, toți s'au săturat de trupul și sângele Mântuitorului și după dreptate luda numai nu putea avea loc la acea masă, învățacelul vinzător cu învățatorul cel atot înțelept și bun. El bunul nu-l alungă, El nu-l înfruntă, ba și atunci înainte d'a mânca îi agrăește pe toți cu: „Voi prietenii mei sunteți,” că doară va strepunge cuvântul „prieten” pe Iuda și va părăsi planul ce-l făcuse. El nu înțelege, el e nestatornic față ve Cristos, nu-l mai ține de: Învățător, Domn și Impărat, ba, nici cuvântul dulce „prieten” nu-l poate abate; el mai

bine arată statornicie în planul său fără de rușine — făcut noaptea —; nerușinatul, el întinde mai întâi mâna cu Mântuitorul în blid, Domnul nici atunci nu-l rușinează, ci numai îl face cunoscut Apostolilor pentru ca să-i liniștească, că el e, și nu altul, care și la masă își arată lăcomia, ce îl va vinde Oh! Iudo! Iudo! Câtă amăgire pe tine și necaz pe sufletul tău!

Așa sunt mulți, ba foarte mulți din creștinii noștri de azi, cari în întreaga viața lor nu s'au cuminecat și dacă se și hotărăsc a se împărtași, fiind încă cu gura la sfântul potir, și atunci se îndoiesc despre Taina aceasta mare, și o primesc cu nevrednicie pentru-că nu sunt pregătiți cum se cade. În loc de „Cu frica lui Dumnezeu” sunt cu frica de lume ca nu cumva să-i osendească pentru-că s'au cuminecat; în loc de „credință” toată nestatornicia și în loc de „dragoste” toată receala către trupul cel sfânt și către sângele cel scump al Domnului nostru Iisus.

Eată dară iubitorilor creștinii noștri de azi! cât de mult s'au depărtat ei de moșii și strămoșii noștri și de întâii creștini cari, nu trecea o slujbă a liturghiei, să nu se fi cuminecat; aceia au arătat statornicie și nu s'au fâlit atata cu gura strigând „Osana!” ci mai vârtos au dovedit statornicia și alipirea eu inima lor.

În asemănare cu creștinul nostru de azi să-mi dați voie iubitorilor a vă aduce pe un S. Părinte ca model sau chip de creștin adevărat; o statornicie a credinței, nu în viața normală, când nu-e nici o primejdie, ci atunci, când în toată clipita i-se putea curma viața. Acel S. Părinte e Policarp, episcopul Smirnei, care a suferit moarte pentru Cristos s'a făcut mucenic cum îi numește biserica. Ascultați sfârșitul acestui mare creștin. Pentru credința sa în Domnul Cristos a fost ars de viu. Cu 3 zile mai nainte de prinderea sa a avut vedenie, că perna sa era cuprinsă de foc și le-a zis celor din prejurul său: „Trebuie de viu să fiu ars.” La început se ascunde în case private, însă este arătat prin însuș casnicii săi.

Vineri, pe la amezii, Irod a eșit cu poteră ca asupra unui hoț și-l prinseră într-o casă; el putea să fugă la alte moșii, dar nu voi, ci zise: „Fie voia lui Dumnezeu.” Înțelegând el, că au venit să-l prindă, le ese singur în cale, îi cuprinde cu toată căldura, le dă de mâncare, și-i roagă să-i dea timp 2 oare să se roage. După rugăciune îl pun călare pe un asin și-l duc în cetate, tocmai în Sâmbăta mare. Moștenitorul tronului, Irod și cu tatăl seu Nikita îi es înainte cu trăsura, îl iau cu ei cu scopul d-al îndupleca să se lapede de Cristos, proponându-i: „Ce rău este a zice „Domnul Cesar” a jertfi și a face altele asemenea, scăpându-și ușa vieții.” Sfântul nu le răspunde nimic, dar stând ei a scoate un răspuns, le zise: „Nu voesc să fac ceea-ce voi mă sfătuți.” Și neputându-l îndupleca îl deteră jos din trăsura, sucindu-și fluerul piciorului; el merge însă pe jos ca și cum nu i-s-ar fi întemplat nimica. Ajungând a intra în curtea diregătorului, un glas din cer îi zise: „Fi tare, Policarpe, și întărește-te!” Diregătorul căuta a-l îndupleca să se lapede de Cristos. Policarp însă necăjit căuta supărat spre mulțimea necredincioasă adunată ca să-i vadă sfârșitul, suspina și cu privirea spre ceri zise: „Lipsească cei fără Dumnezeu.” Diregătorul nu înceată, ci tot mai vârtos îi propunea: „Joară și te voi slobozi, afurisește pe Cristos.” La acestea răspunde Sfântul: „86 de ani slujesc lui și nici când nu mi-a făcut nedreptate; și cum să blastēm pe regele meu, care m'a mântuit?”

Stăruind diregătorul tot mai mult pe lângă Policarp de a se lăpăda, capătă răspunsuri tot mai aspre

și convingătoare de statornicia Sfântului în Cristos. Văzând că vorbele nu folosesc, apucă a-l înfrica cu fiarele sălbatice: „*Animalelor sălbatice*, zise diregătorul, *acestora te voi arunca, de nu te întorci*“. Ear' el zise: „*Poruncește, căci noi nu ne putem întoarce dela mai bine la mai rău; bine este din contră a trece dela rău la bine*“. Il amenință cu focul. Sfântul îi răspunde însă: „*Tu ameninți cu focul, care arde numai o oră și apoi îndată se stânge; căci nu cunoști focul judecării răitoare și al pedepsei cecinice, care așteaptă pe cei necredincioși*“. Fața sfântului strălucia ca soarele și se umpluse de toată tăria și zăpăcise atât de mult pe diregător încât trimise pe servitor de 3 ori se vorbească poporului: „*Policarp a mărturisit că este creștin*“. Auzind acestea mulțimea începe a urla și a se năpusti asupra sfântului „*cu învățătorul fărădelegilor*“ și face gâlceavă multă cerând dela Aziarhul Filip să lase asupra lui Policarp un leu. Acela nu le poate împlini cererea, fiindcă trecuse timpul goanei animalelor. Atunci mulțimea sbera cu un glas: „*Policarp să se ardă de viu!*“ Și îndată pe loc se pregătesc toate, în pripa cea mai mare Jidovii fiind cu toate mai nainte la pregătirea rugului. Sfântul își desbracă hainele și stă gata să-l ardă, ei voiesc să-i bată cuie, el însă le zise: „*Lăsați-mă așa; căci cel ce mi-a dat a muri în foc îmi va da să sufer nemîscat pe rug și fără siguranța cuielor voastre*“. Nu i-au bătut cuie, și l-au legat cu mâinile la spate și rugându-se earăși, bărbații puși anume, au aprins focul. Flacăra era mare, însă nu-l putea mistui, pentru-că focul luase forma unui sin, ca o vislă umflată de vânt impresură trupul mucenicului, și el nu sta ca o carne ce se frigă, ci ca o pâne ce se coace, ca un aur ce

se lămurește în foc — respândind un miros ca de tămăie trupul seu.

Văzând Iudeii și păgânii că focul nu-l poate mistui; au poruncit să-l strepungă unul cu un cuțit cu două tășuri, și făcând așa, din împursătură a eșit atâta sânge că a stîns tot focul, încât se mira tot poporul. Iudeii puseră strajă la foc, ca mine să nu-l ia să-l îngroape, ci au îndemnat pe diregător ca după datina lor să-l pună în mijloc și așa l-au și ars. Astfel s'a sfîrșit S. Policarp cu moarte mucenicească în 26 Martie sub Irod și arhierul Filip dela Tralles ear' diregător fiind Statius Quadratus. (Scrierile Părinților apost. de Dr. I. Olariu.)

Auzit-ați chip de creștin adevărat!? „*Osana!*“ i-a fost în gură când l-au prins și cu „*Osana!*“ și-a închis ochii săi. Au nu vedeți voi în chipul acestui S. Părinte chipul lui Cristos? Cum nu, prea adevărat! Toate patimile sale asemenea patimilor Domnului; țârit pe la diregători ca și Iisus; chinuit și batjocurit cum numai s'a putut mai rău. Policarp pentru Cristos, ear' Iisus pentru noi. Vreți să urmați acestui S. Părinte? Urmații fraților și fii mei! dacă vreți ca Iisus să vă zică: „*Voi prietenii mei sunteți.*“

Eu încă vă slobod acum, cu dorul d'a vă reve-dea iarăși în cursul acestor zile sfinte și mari la patimile Domnului; ear' în Joia cea mare, ca să vă gătesc vouă loc la masa Domnului cea plină de bună-tate. Dumnezeu să vă învrednicească pe voi toți fraților. Amin!

Arad, 4/17 Aprilie 1902.

Ioan Nicorescu,
preot gr.-or. rom.

PREDICĂ

pentru Dumineca Floriilor.

Iubiților Creștini!

Astăzi serbăm intrarea triumfală a Mântuitorului Cristos în Ierusalim; astăzi duhul răutății și al intrigilor pare că și-a pierdut puterea, ca sinceritatea nefățărîtă și simțul nobil al poporului necărturar să-și poată neconturbat aduce tributul său de recunoștință și însuflețire naintea Mântuitorului Cristos: trimisului dreptății și al iubitorului de oameni! Poporul primește astăzi pe Iisus cu mai mare mărire decât pe un împărat. Unii îl întâmpină cu stâlparei de copaci, alții își aștern pe cale vestmintele; bucuria și însuflețirea ajunge la culme: bărbați, femei, tineri, bătrâni, ba chiar și pruncii cu toții ca dintr'o gură îl aclămează strigând: *Osana*, bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

Dar de unde această primire strălucită? de unde această preamărire neobicinuită. Răspunsul ni-l dă sf. evanghelie de astăzi.

I.

»Și a mărturisit poporul, care a fost cu el, când pe Lazar l'a strigat din mormânt și l'a sculat pe el din morți, pentru aceea l'a și întâmpinat pe el poporul, că auzise, că el a făcut această minune!« (I. 12, 17, 18.)

Săvârșit-a Iisus și mai nainte minuni: a înviat pe fiica lui Iair, pe tînărul din cetatea Nain, a vindecat pe femeia cea bolnavă, a vindecat orbi, schiopi uscați și alte multe minuni a mai făcut, însă toate aceste au fost așa zicînd de caracter local, și fariseii prin minciunile și clevetirile lor totdeauna s'au îngrijit, ca vestea minunilor suprafirești săvârșite de Iisus să nu străbată în toate părțile poporului și în toate părțile locuite de jidovi, așa, că cea mai mare parte a poporului, parte n'a avut nici o cunoștință despre sublimitatea învățăturilor și minunilor lui Iisus, parte le-a cuprins fals, tendențios de după informațiunile răutacioase și viclene ale fariseilor, cari s'au temut de lumina adevărului. Astăzi însă apucăturile fariseilor s'au dovedit nepuntincioase, zadarnice. În Ierusalim, — ca de obicei la praznice mari, — era mult popor adunat din toate părțile locuite de jidovi, pentru-că aici era sicriul legii și nu în fie-care comună era biserică. Astfel despre învierea lui Lazar din morți a luat știre așa zicînd întreg poporul jidovesc, și nu prin gurile fariseilor, ci poporul auzise dela oameni, cari înșiși cu ochii lor au văzut și au mărturisit, cum Cristos a înviat pe Lazar din morți fiind

patru zile în mormânt. Această veste s'a lătit în Ierusalim cu iuțimea fulgerului și mulți dintre ei au grăbit la Vitania să-l vadă pe Iisus și pe Lazar și văzându-i, au crezut în Iisus și au mărturisit adevărul. »Și a înțeles popor mult din jidovi, că acolo este și a venit nu pentru Iisus numai și ca se vadă și pe Lazar pe care înviase din morți.« (I. 12. 9.) »Și s'au sfătuit archiereii, ca și pe Lazar să-l ucidă, căci mulți pentru el mergeau din jidovi și credeau în Iisus.« (I. 12. 11.) »Și nu puteau afla, ce să-i facă, că tot poporul să ține de el, ascultându-l.« (Luca 19. 48.) Ear fariseii surprinși de însuflețirea generală a popoului și de alipirea neclintită față de Iisus, desপরসেরা și se tânguiau zicând între sine : »Vedeți, că nimic nu folosiți, eacă lumea merge după dânsul.« (I. 12. 19.)

Pe poporul necărturar însă nu simțul religios, ci dorul de libertate națională l-a însuflețit așa tare. E știut, că poporul jidovesc a gemut sub jugul greu al imperiului roman, și-a perdut independența națională, a fost un popor desprețuit și nesocotit. În Mesia cel promis de proci așteptau pe eliberătorul lor național. Când dară au văzut înșiși cu ochii lor, că Iisus a putut să învieze pe Lazar din morți chiar și după-ce trupul acestuia ajunsese în descompunere, cu toții au crezut și au fost convinși, că acest Iisus este trimisul lui D-zeu să scuture lanțurile sclăviei eluptându-le neatârnera națională. Astfel se esplică însuflețirea și bucuria generală chiar și a pruncilor, cu care Iisus a fost primit în Ierusalim mai strălucit, decât un împărat. Fariseii în răutatea lor diablească s'au folosit de însuflețirea nobilă a popoului, s'au amestecat și ei în popor aclamând și ei pe Iisus, nu însă din inimă curată, ci cu scop să pună în gura popoului cuvinte, cu cari să poată realiza restignirea lui Iisus, ear poporul însuflețit de minunea învierii lui Lazar și pătruns de dorul de libertate ca dintr'o gură striga : »Osana, bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israil!« — »Împăratul lui Israil!« : acesta este cuvântul, de care fariseii au avut lipsă, ca cu el să-l poată acusa pe Iisus naintea împăratului roman, că eată Iisus s'a făcut pe sine împărat, și întreg poporul ascultă de dânsul. Câtă răutate, cât viclesug !

Mântuitorul Cristos însă vede inima vicleană și răutăcioasă, înțelege scopul, apucăturile fariseilor. El știe, că această bucurie și însuflețire nobilă a popoului necărturar este calea ce-l duce la Golgota : locul pierzării. El, Domnul măririi, împăratul împăraților știe, că poporul, care astăzi cu atâta însuflețire îi cântă : Osana ! peste șase zile va striga cu aceeași insistență : Restignește-l ! că poporul, care îl întâmpină cu stâlpi de copaci, peste 6 zile îl va restigni pe Cruce ;

că poporul, care astăzi îl primește cu mărirea mai strălucit, decât pe un împărat : peste șase zile îl va batjocuri, defăima, ca pe un făcător de rele ; și în sfârșit, că cuvintele de preamărire, cu cari poporul însuflețit l'a aclamat »împăratul lui Israil« vor fi cuvintele de osândă. »Și a pus deasupra capului său *vina* lui scrisă : acesta este Iisus împăratul Jidovilor !« (Matei, 27. 37.)

II.

Mântuitorul Cristos însă n'a intrat în Ierusalim ca împărat al Iudeilor, precum au crezut dânsii, ci ca împăratul sufletelor, ca să le răscumpere diu robia păcatelor prin prea curat trupul și sângele său. Această intrare triumfală a Mântuitorul Cristos o sêrbăm noi astăzi. *Sêrbăm învingerea adevărului, a dreptății, a dragostei creștinști.* A venit Cristos trimis de Tatăl cereșc, ca să rumpă legătura patimilor, să curețe cugetele oamenilor de ratăciri și să sâdeasca în inimile noastre dragostea curată alui Dumnezeu și a deaproapelui, pacea cugetelor, liniștea sufletelor, îndelung răbdarea, credința nefățărută și înfrânarea patimilor trupești.

Iudeii în rătăcirea lor au întâmpinat pe Iisus în cetatea Ierusalimului cu stâlpi de copaci ca pe Mântuitorul lor din robia politică, noi creștinii luminați de învățăturile lui Cristos îl primim în cetatea sufletelor noastre ca pe Mântuitorul nostru duhovnicesc cu ramurile înfrânării, smereniei și a învingerii păcatelor. Iudeii vestimintele și-au lăpădat naintea lui Iisus : noi creștinii să lăpădam cugetele rele, poftele păcătoase, ura, vrăsmășia, zavistia clevetirea și răutatea inimii noastre și astfel curățiți de intinăciunea păcatelor să-l putem primi în lăuntrul nostru cu credință, dragoste și cu stâlpiile faptelor bune când se apropie de cetatea sufletului nostru prin taina sf. cuminecături ; și precum poporul jidovesc și pruncii au strigat : Osana ! așa și noi creștinii cu laude și cu cântări duhovnicești să ne învrednicim învierii lui cei de a treia zi. Așadara sêrbarea de astăzi numai atunci va fi spre folosul nostru și spre mărirea lui Dumnezeu, și numai atunci ne vom arăta vrednici de dragostea și bunătatea lui Dumnezeu, dacă o vom serba duhovnicește curățiți de spurcăciunea trupului și a sufletului, dacă »făcliile sufletelor noastre le vom lumina cu iubirea de sêraci nemâncând unul pe altul cu clevetirea, pentrucă : »De bucate postindu-te, suflete al meu, și de poftă necurățindu-te, îndeșert te lauzi cu nemăncare, că de nu-ți se va face ție pricină spre îndreptare, ca un mincinos vei fi urit de Dumnezeu și reilor draci te vei asemăna.« (Tr. p. 29.)

Esti învrășbit cu cineva ? împăca-te ! de ai furat ceva întoarce cu prisos ; de ai dus vieață desfrenată, pocăește-te și desleagă sufletul tău de stăpânia poftelor ; de ai clevetit și supărat

pe cineva : roagă-l de iertare și așa cu inima curată te pregătește să intimpini pe Mântuitorul Cristos în taina sf. cuminecături ca să fi vrednic de ziua Invierii, care se apropie, pentrucă, tu Creștine ! înzadar îți curățești locuința, înzadar grăbești în sărbătorile sf. Paști la biserică în haine pe sărbătoare, dacă sufletul tău geme sub povara patimilor, a cugetelor rele și a poftețelor deșerte : curățește-ți mai înainte casa sufletului tău !

Mântuitorul Cristos s'a pironit pe Cruce pentru păcatele tale, și tu, creștine ! totuși te lipești de fărădelegile tale și nici săptămâna patimilor nu te poate deștepta. Mântuitorul Cristos a purtat cunună de spini pe cap, ca să ne curețe mintea, judecată; și tu Creștine ! totuș atâtea gânduri rele porți în capul tău. Mântuitorul Cristos de bună voie a purtat rană în coastă sa, ca să sădească în inima noastră pacea, dragostea, smerenia și răbdarea; și tu creștine nu incetezi a pismui, a vrășmași pe deaproapele tău atacându-i existența, reputațiunea și cinstea. Mântuitorul Cristos a avut mâinile și picioarele pironite pe Cruce, ca ale noastre să le sfintească, ear picioarele tale, Creștine ! în loc să te aducă la sf. biserică, te conduc la birturi, ca acolo să-ți mâneci sănătatea, averea, cinstea și să-ți îngropi fericirea pruncilor tăi, ear mâinile le ridici asupra deaproapelui tău și instrăinezi cu ele sudia rea altuia. Fariseii au răstignit pe Cristos numai odată, ear tu Creștine, care te fălești, că porți numele lui Cristos, îl restignești în toată ziua, în tot momentul prin faptele tale rele, prin necinstirea bisericii lui Cristos și prin desconsiderarea poruncilor lui Dumnezeu. Tu Creștine ! dejudeci și condamni pe Iuda Iscariotul, care a preferit a vinde mirul de nard, cu care cuvioasă Maria a uns picioarele lui Iisus, și tu pentru aceiași arginți îți schimbi legea, îți părăsești biserica strămoșească, carea te-a adăpostit până astăzi. Cu stâlparile pismei, răutații și a viclesugului au intimpinat și fariseii pe Iisus ; ferți-vă să nu cadeți în păcatul lor. Cu buzele au aclamat pe Cristos, în inima lor însă au nutrit ură iscodind motive de osândă.

Indreptați-ve dară ! Intimpinați pe Cristos, pe Împăratul mării cu ramurile faptelor bune, a dragostei creștinești, cu smerenia inimei ca cu mărire să poată intra în cetatea sufletelor noastre spre fericirea și mântuirea noastră !

Ear Tu Doamne Dumnezeu nostru, care ai ridicat pe Lazar fiind mort de patru zile, ridică și sufletele noastre din moartea păcatelor, tămăduiește pe cei zrobiți, ridică pe cei căzuți, întoarce la pocăință pe cei rătăciți ; nu ne lăsa Doamne să umblăm după voia trupului nostru, luminează mintea noastră cu razele înțelepciunii cei negrăite, dăruiește nouă inimă curată,

liniștea sufletului : Invrednicește-ne Doamne să Te putem primi în sufletul nostru cu dragoste, cu inimă smerită și curată, ca pururea să Te putem preamări prin faptele noastre bune ; că ești cercetătorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiiului și sf. Duch. Amin !

Mihail Păcățan,
preot.

CRONICA.

* *Faptă de laudă.* Cercetându-ne fostul nostru preot dl Ioan Nicorescu sub a cărui zeloasă păstorire s'a finit frumoasa noastră biserică, depurat mai toate datoriile parohiei, sub care s'a pus la cale și zidirea școalei, a cărei plan este și aprobat de către Veneratul Consistor ; cerând poporul sfatul cum s'ar putea mai ușor zidi școala ca poporul să nu simțească greutate, zelosul preot, dimpreună cu harnicul nostru cercual dl E. Barbulescu din comuna Boldur le-au recomandat a bate și arde parochia însași cărămida necesară, contribuind fiecare cu paie și tulei rămași în urma iernei ușoare ce am avut. Poporul se însufleștește ; preotul pentru escitarea și mai mare a rivnei în popor, pune la dispoziție 2 stufi de tulei, și destul a fost ca poporul să se întrecă cu contribuiri. Dl preot mișcându-se de însuflețirea poporului pune la dispoziția judelei comunal spre scopul zidirii școalei 10 cor., ear dl notar 20 cor.

Cu aceasta însuflețirea poporului a crescut și mai mult și sperăm cu ajutorul lui Dumnezeu că în curând vom și începe zidirea școalei.

Eată ce fac povețele înțelepte ale conducătorilor harnici și zeloși pentru înaintarea neamului că biserică și națiune. Cuvânt și faptă trebuiește poporul nostru !

Dee cerul ca astfel de conducători să aibe fiecare parochie, spre înflorirea bisericilor și a școalelor noastre de pretutindenii. Jabăr, 16/IV 1902.

Un credincios.

Se caută un elev, pentru tipografia diecesană din Arad, — care să fie de religiunea gr.-ort. român, și se aibă cel puțin 6 clase norm., sau 2 medii, — în etate de cel puțin 14 ani. A se adresa la conducătorul atelierului.

Convocare.

În sensul §§-lor 23 și 24 ai statutelor reuniunii învățătorilor dela școalele populare gr. or. române confesionale din protopopiatele Timișoara, Belinț, Comloșul-mare și Lipova, precum și amăsurat concludului adunării generale din anul trecut a despărțământului Timișorii, se convoacă adunarea generală ordinară a

despărțământului Timișorii, pe ziua de 18 Aprilie (1 Maiu n.) 1902, la 9 ore înainte de amezai în școala confesională română de băeți din Fabricul-Timișorii. Tot atunci, la 9 ore înainte de amezai, din incidentul acestei adunări se va celebra chemarea ducului sfânt în biserica s. Ilie din Timișoara-Fabric; la care stim membri învățatori sunt invitați a asista în corpore.

Obiectele vor fi:

1. Deschiderea adunării generale prin președinte.
2. Presentarea raportului anual al președintelui, al casierului și bibliotecarului; nu altcum și censurarea socoților.

3. Din „exercițiile intuitive“ și „limba română“ va prelege cu elevii de școală Nicolae Nicorescu, învățător în Timișoara-Fabric.

4. Economia în legătură cu istoria naturală și „Biserica“ propunere practică a președintelui Ioan Mateica învățător în Izvin.

5. Consultare asupra prelegerilor ținute.

6. Ascultarea operatelor și disertațiilor ce se vor citi din partea membrilor, cari în sensul §-lui 15 lit. c.) din statute trebuiesc a-se insinua la președinte cel puțin cu 3 zile mai înainte de adunare.

7. Eventuale consultări și propuneri.

8. Designarea locului pentru proxima adunare generală.

9. Inchiderea adunării.

Timișoara-Fabric, la 22 Martie (4 Aprilie n.) 1902.

Ioan Mateica,
președinte.

Constantin Micu,
notar.

Convocare.

Despărțământul protopopesc Buteni al reuniunii învățătorilor gr.-or. rom. din protopopiatele arădane I-VII. își va ține proxima adunare Joi în săptămâna luminată la 1 Maiu st. n. 1902 în localitatea școalei confesionale din comuna Șilindia, la care toți membri și spriginitorii învățământului sunt poftiți a participa.

Programa:

1. Chemarea Duhului Sfânt la 8 ore dimineața.
2. Prelegere practică din exercițiile intuitive „despre comună“ de inv. Ioan Mladin.
3. Prelegere practică din limba maghiară „Conjugarea verbului“ de un membru care va fi designat.
4. Cuvânt de deschidere.
5. Constatarea membrilor.
6. Reflexiuni asupra prelegerilor.
7. Raportul biroului.
8. Propuneri și interpelări.
9. Defigerea locului și timpului proximei adunări.

10. Autenticarea protocolului.

11. Încheiere.

Bodești, 1/14 Aprilie 1902.

Nicolae Boscai,
președinte.

Corneliu Novac,
notar.

Poșta redacției.

Chesint. Întinderea ce s'a dat discuției a fost edificatoare; și s'au făcut în meritul chestiunii reflexiuni din toate părțile și din toate punctele de vedere. Chestii personate cari inveniează și cari pentru cauză nu pot fi de nici un folos, nu pot găsi plasare în organul nostru.

Concurs.

Pentru întregirea în mod definitiv a vacantei parohiei de clasa a II-a din **Leucușești**, tractul Belințului, se escrie concurs cu termen de **30 de zile** dela întâia publicare în organul diecesan „Biserica și Școala“ din Arad.

Emolumentele împreunate cu acest post de preot-paroch sunt: 1. Sesiunea parochială constătătoare din 26 jughere pământ arător; 2. Întregirea dela stat 514 cor. 24 fl., pentru reflectanți cu evaluare sub VIII clase; 3. Birul preoțesc, după cum este fixat în fasiunile așternute în scopul congruei și 4. Stolele usuate.

Concurenții la acest post au să-și instruceze petițiile lor în sensul legilor noastre în vigoare așa, ca să iasă mai pe sus de ori-ce îndoială la iveală că au evaluarea recerută pentru clasa a 2-a și în termenul concursual să se prezenteze într'o Duminecă ori într'o sâmbătoare în sf. biserică din Leucușești, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și tipic, eventual în serviciul dumnezeesc și în oratorie.

Concursurile au să le aștearnă comitetului parochial pe calea oficiului protopresbiterat gr. or. rom. din Belinț (Bélinez, Temes-megye.)

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: GERASIM ȘERB, m. p. protopresbiter ort. rom.

— □ —

Pentru îndeplinirea parohiei de clasa II din **Miniș**, protopresbiteratul **M.-Radna** se escrie concurs cu termen de alegere de **30 de zile** dela prima publicare în foaia oficioasă „Biserica și Școala“.

Dotarea se compune din folosința alor 8 jughere pământ arător pentru folosința izlasului; comuna politică solvește la an 24 coroane, birul și stolele îndatinate, și eventual întregirea dotației din vistieria statului.

Dela recurenți se cere: evaluarea prescrisă în § 15 litera b) a Regulamentului pentru parohii; să se presinte în sfânta biserică din loc. cu observarea § 18 din Regulament; ear petițiile instruite cu documentele prescrise să le trimită P. O. Dn. protopresbiter al Radnei.

Miniș, din ședința comitetului paroch. ținută la 17/30 Martie 1902.

Petru Pelle,
ad. par. preș. com.

Antoniu Coșa,
not. com. par.

În conțelegere cu: VASILIE BELEȘ, adm. protteral.

— □ —

VERZEICHNISS
über 50.000 Gewinne
 Der grösste Gewinn im glücklichsten Falle
1.000.000 Kronen.
 Speziell sind die Gewinne wie folgt eingeteilt.

Sämtliche Gewinne werden in ca. 5 Monaten gezogen und sind in Baar zahlbar.

	Kronen
1 Primus	600000
1 Sec.	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
1 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	40000
1 . . .	30000
3 . . .	25000
1 . . .	20000
2 . . .	15000
31 . . .	10000
67 . . .	5000
3 . . .	3000
432 . . .	2000
763 . . .	1000
1238 . . .	500
90 . . .	300
31700 . . .	200
3900 . . .	170
4900 . . .	130
50 . . .	100
3900 . . .	80
2900 . . .	40

50,000 Gew. u. Pr. im Beirage **13.160,000**

Noroc escelent la
Török.

Foarte mulți prin noi sau făcut fericiți
 Onorații cumpărători au câștigat la noi peste cinci și jum. milioane corone.

Cea mai cu noroc loterie în toată lumea e loteria noastră de clase reg. ung. privilegiată, care în curând se începe din nou. Din

100.000 losuri **50.000** cu

CÂȘTIGURI ÎN BANI se vor trage la sorți. va să zică, după conspectul alăturat al listei de tragere la sorți **câștigă jumătate** din totalitatea losurilor.

În timp de 5 luni se va sorta considerabila sumă de **Treisprezece milioane 160.000 corone.** Întreaga întreprindere stă **sub inspecțiunea statului.**

o optime	(1/8) fl. — 75, sau	1.50	coroane.
un pătrar	(1/4) " 1.50, "	3.—	"
jumătate	(1/2) " 3.— "	6.—	"
un întreg	(1/1) " 6.— "	12.—	"

Losurile le trimitem cu rambursă sau în schimbul trimiterii banilor. Planul oficios se trimite gratis. Vă rugăm a trimite comanda imediat, dar cel mai târziu până la

! Maiu a. c. cu toată încrederea la noi !

A. Török și soțul

casă de bancă în Budapesta.

Cea mai mare prăvălie de losuri în detail în patria noastră
Secțiunile loteriei de clase a prăvăliei noastre principale:

1. Váczi-körút 4.
2. Muzeum-körút 11.
3. Erzsébet-körút 54.

Serisoarea pentru comande se tale. Banca **Török A. és Társa Budapest.**

Vă rog a-mi trimite losuri originale de 1-a clase de-ale loteriei de clasă împreună cu planul oficios.
 Suma de coroane } Vă rog a o rambursa } ce nu convine
 } o trimite cu mandat postal } o alătur în note de bancă (în timbre) } se șterge.

Adresa corectă:

Mult On. domni protopopi și Stimaților preoți!
 Cu deplină onoare aducem la cunoștință, că stabilimentul nostru de modă, e aranjat foarte bogat cu cele mai frumoase, nou fabricate, cele mai bune stoffe de reverenzi a căror negociare a ajuns cel mai mare record, despre-ce documentează desele comande carora și până aci am fost în plăcuta poziție a satisface pregătim prompt: prin cel mai bun croitor din loc Adamovici : Reverenzi, **Ornate de slujbă Noutatea „EXCELSIOR”** să recomandă ca cea mai fină stofă de mătasă, a cărei calitate și culoare admirabila, e fără părechie!
 Cu distinsă stimă: **ROSENBLÜH H. și SOȚUL.**
 Arad, Piața-Libertății.

GEORGE JĂNCUȘCĂ, conducătorul depositului.